

ΛΑΜΠΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Με τη φροντίδα του Διοικητικού Συμβουλίου και έξοδα του Συλλόγου επιδιορθώθηκε (λεπτούργει κανονικά) η Λάμπα πετρελαίου που φώτιζε για πολλά χρόνια την πλατεία, όταν δεν είχε πλεκτροδοτηθεί το χωριό μας. Η λάμπα αυτή θα εμπλουτίσει το Μουσείο του χωριού μας. Την είχε δωρίσει ο Σύλλογός μας στην Κοινότητα του χωριού μας και φέρει την επιγραφή:

«ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ»

Ο Δημήτριος Νικ. Παπανικολάου γεννήθηκε στο Νεχώρι το 1892 και πέθανε το 1960.

Έζησε με την κόρη του στρατηγού Ρίτσου. Απογόνους δεν άφησε.

Εργάστηκε στην ασφαλιστική εταιρία "Οι Πλοιοκτήπαι" με τον πρώτο του εξάδελφο Νίκο Παπανικολάου.

Ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου και μέλος του προσωρινού Δ.Σ.

έλαβε μέρος στη σύνταξη του Καταστατικού του Συλλόγου και φρόντισε για την έγκρισή του από το Πρωτοδικείο Αθηνών.

Μετά την έγκριση του Καταστατικού και τη νομιμοποίηση του Συλλόγου, εκλέχτηκε κατ' επανάληψη μέλος του Δ.Σ. και εργάστηκε από τη θέση του Γεν. Γραμματέα για το Σύλλογο και το Χωριό. Ο Δημήτριος Παπανικολάου ήταν Πατριδολάτρης, όπως ανέφερε σε ομιλία του, ο κ. Δημ. Ντούζος, για τον εορτασμό της 50ετερίδος (1950-2000) του Συλλόγου.

Λάμπα Πετρελαίου
Κατασκευής 1935

ΑΠΟΦΥΓΗ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΩΝ

Γεωλόγος του ΙΓΜΕ επισκέφτηκε το χωριό μας ύστερα από αίτημα του Δήμου Πλατάνου και, αφού εξέτασε όλα τα σημεία που ο ίδιος έκρινε ως ύποπτα κατολισθήσεως, συνέταξε εμπεριστατωμένη μελέτη.

Τα προτεινόμενα μέτρα/έργα, για την αντιμετώπιση

των κατολισθητικών φαινομένων, δημοσιεύουμε παρακάτω.

Με την ευκαιρία αυτή ευχαριστούμε το Δήμο Πλατάνου που ανταποκρίθηκε στο αίτημά μας καταβάλλοντας και το κόστος της μελέτης, και παρακαλούμε να συμπεριλάβει τα απαιτούμενα έρ-

γα, που προτείνονται από τη μελέτη, στα προγράμματα του Δήμου.

Ευχαριστούμε ακόμη τον π. Νικόλαο Μασγάλα που συνόδεψε τον Γεωλόγο του ΙΓΜΕ στην επιτόπια εξέταση των σημείων.

(Συνέχεια στη σελίδα 4)

ΑΠΟ ΠΟΤΕ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ (Νεότερα δεδομένα)

Ο αείμνηστος Δημ. Φούρλας γράφει χαρακτηριστικά στη μελέτη του, "το Νεχώρι του μύθου και της ιστορίας" που δημοσιεύθηκε σε συνέχειες στην εφημερίδα "Νεχώριτης 1: Θαμπή η ιστορία του, μπερδεμένη και η μυθολογία του, μας λείπουν εξακριβωμένα στοιχεία, αρχειακές και ιστορικές έρευνες δεν έχουν γίνει". Στη συνέχεια παραθέτει ιστορίες από τη

παράδοση, και κάποια ντοκουμέντα, που φανερώνουν ότι ως οργανωμένο χωριό υπήρχε τουλάχιστο από το

1750, περίπου στα μέσα του 18ου αιώνα και μάλιστα στη σημερινή του θέση. Για πριν τη χρονολογία αυτή δεν υπήρχαν στοιχεία. Με σιγουρία όμως μπορούμε να πούμε ότι η σημερινή του θέση δεν ήταν και η αρχική. Πιθανότατα πριν από τη σημερινή και οριστική του θέση υπήρξε είτε ως χωριό, ή ως οικισμός σε μία ή δυο θέσεις (Παλιοχώρια, Παλιονέχωρο). Τούτο προκύπτει από τα τοπωνύμια και

τα σχετικά ευρήματα στις θέσεις αυτές (Φούρλας 1, Ντούζος 2).

Υπήρξαν παλιότερες δημοσιεύσεις που ανέφεραν ότι τα χωριά των Κραβάρων υπήρχαν από το 1550 περίπου, χωρίς όμως να αναφέρεται το Νεχώρι. Ενδεχομένως να αναφέροταν, αλλά με όνομα διαφορετικό, αφού το κατάστιχο ήταν γραμμένο στα τούρκικα 3.

Πριν λίγους μήνες όμως δημοσιεύθηκε στο περιοδικό "Τα Αιτωλικά", περιοδική έκδοση της Αιτωλικής Πολιτιστικής Ε-

(Συνέχεια στη σελίδα 4)

ΓΝΩΜΕΣ ΓΙΑ ΤΟ "ΝΕΧΩΡΙΤΗ"

Στο "εμπρός" της 26/5/2006 στη σπίλη Ευθέως & Πλαγίως διαβάζουμε:

«Γυναίκα»

«Όπως είναι γνωστό τις συμπάθειές μου σε πρόσωπα και φορείς ουδέποτε τις έκρυψα. Έτσι δεν έχω κρύψει και την ιδιαίτερη εκτίμησή μου για

τους Νιοχωρίτες του Δήμου Πλατάνου.

Εξομολογημένη λοιπόν η "αμαρτία" μου και γι 'αυτό θα μου επιτρέψετε να "αμαρτίσω" έτι περαιτέρω.

Να σας πω δηλαδή ότι αισθάνθηκα ιδιαίτερη χαρά που στον ιστορικό -και καθόλα επι-

τυχημένο- Σύλλογο Νεοχωρίτων Ναυπακτίας, που έχει έδρα την Αθήνα, ανέλαβε Πρόεδρος γυναίκα.

Είναι η κα Μάνθα Μέρμηγκα με «καταξιωμένη επαγγελματική, οικογενειακή και κοινωνική πορεία» όπως μας πληρούμενα στοιχεία, αρχειακές και ιστορικές έρευνες δεν έχουν γίνει».

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

Στα πεταχτά...

✓ Στη δασική περιοχή του Νεχωρίου εμφανίστηκαν στους θάμνους πουρναριών θύλακες με σκουλόπικια κάμπιας, όπως στα πεύκα αλλά μικρότεροι σε μέγεθος. Τα

του Κώστα Ν. Καραγιάννη και τη βούθεια του Χρίστου Μυζίθρα έγινε ομαδικό ψήσιμο αρνοκάτσικων στον ειδικά διαμορφωμένο χώρο του σχολείου. Κατά τη διάρκεια του ψησί-

Ψήνοντας κατσίκια.

Φωτο: Γιώργου Σαλτού

Ο Σύλλογος Νεοχωρίτων Αμερικής έστειλε στα μέλη του την παρακάτω επιστολή:

Sylogos Neohoriton
U. S. A

10 Ιουνίου 2006

Αγαπητή Νεχωρίτη,

Ο Σύλλογος μας σε συνεργασία με την κοινότητα του Camp Ηλί οπεράστησε να παραθέσει δείπνο την Κυριακή 9η Ιουλίου 2006 στην κοινοτική αίθουσα αμέσως μετά το

πέρας της θειας λειτουργίας προς τιμήν του Πατρός Γεωργίου Γιάνναρη, ο οποίος συμπληρώνει πενήντα χρόνια ως ιερεύς.

Παρακαλείσθε να καταβάλετε κάθε δυνατή προσπάθεια και να παρευρεθείτε στην εκδήλωση αυτή. Η παρουσία σας θα αποτελεί την

εξωτερίκευση αφ' ενός μεν του σεβασμού και της εκτίμησης στον πνευματικό μας πατέρα και αφ' ετέρου την καλοσύνη και την αστείρευτη Νεχωρίτικη αγάπη.

Η τιμή του εισιτηρίου θα είναι 10.00 δολάρια και για τα παιδιά κάτω των 12 ετών θα είναι τελείως δωρεάν. Για να κρατήσετε θέσεις μπορείτε να τηλεφωνήσετε στο γραφείο της εκκλησίας 763- 7441.

Σημειώστε ότι την εορτή της Αγίας Παρασκευής θα την εορτάσουμε την Κυριακή 30 Ιουλίου 2006 και την πνήγυρη στην εορτή της Παναγίας την Κυριακή 27 Αυγούστου 2006 και τις δυο αυτές Κυριακές η θεια λειτουργία θα αρχίσει στις 11:00 π.μ.

Λάβαμε επιστολή από τον Παπα-Νίκο ότι άρχισαν οι εργασίες στο εκκλησάκι των Αγίων Αποστόλων. Μας ενημερώνει ότι θα χρειασθεί το χρηματικό ποσό των 25 έως 30 χιλιάδων δολαρίων, δυστυχώς στο ταμείο του Συλλογού μας. Παρακαλούμε, να τηλεφωνήσετε τη θήβα σας.

Στην προσπάθεια μας αυτή ζητάμε τη βοήθεια όλων σας. Παρακαλούμε, να τηλεφωνήσετε (Συνέχεια στη σελίδα 2)

σκουλόπικια που υπάρχουν σε κάθε θύλακα είναι πολλά και πιθανόν στο άμεσο μέλλον να θγουν έδω με τα γνωστά αποτελέσματα για τους θάμνους. Όπως πληροφορθήκαμε το πρόβλημα υπάρχει και σε άλλες περιοχές και ο Δήμος απευθύνθηκε στο Υπουργείο Υγειεινής και στη Νομαρχία.

✓ Με ενέργειες του Δ. Σ. η εταιρία ΘΕΟΔΟΣΗΣ δώρισε στην εκκλησία του Χωριού μας μια Αυτόματη πλεκτρονική μπογιάνια καταμετρίσεως κερμάτων. Στην εταιρία εστάλη ευχαριστήριος επιστολή.</

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Δημήτριος Ι. Μάλλιος και η Βάσω Τζοβάνου έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Στις 28/5/2006 παντρεύτηκε στην Αμερική, ο γιος του Γιώργου και της Έντζες Καρανδρίκα, Νίκος.

Στις 4/6/2006 παντρεύτηκε στην Αμερική, ο γιος του Γιώργου Β. Παπουτσή και της Ρίας, Δημήτρης.

Στις 25/6/2006 παντρεύτηκε στην Αμερική, ο γιος του Στάθη Πατερέκα και της Σίας, Βασίλης. Κουμπάροι ήταν ο Κώστας και η Ντίνα Γιάνναρη.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Γεωργία σύζυγος Βασιλείου Μπούρα γέννησε αγοράκι.

Η Κατερίνα Πλάκα σύζυγος Σταύρου Μουτάφη γέννησε αγοράκι.

Na ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στις 24/4/2006 το ζεύγος Βίβια Μάλλιου και Γεωργίου Πάφη βάφτισε το κοριτσάκι του στην Κομοτινή και το ονόμασε Ανδρονίκη.

Στις 20/5/2006 το ζεύγος Ντόλι Καρανδρίκα και Γιάννη Σιατούφη βάφτισε το κοριτσάκι του στον Ιερό Ναό του Αγίου Αρτεμίου Αθηνών και το ονόμασε Δήμητρα. Νουνά ήταν η Κική Φουρλά.

Στις 17/6/2006 το ζεύγος Κωνσταντίνου και Μαρίας Καραγάννην βάπτισαν το αγοράκι τους στην Πάτρα και το ονόμασαν Γεώργιο. Νουνός ήταν ο Σπύρος Βλάχου.

Στις 30/4/2006 στην Αμερική, το ζεύγος Ιωάννη Γ. Κώτσαλου βάφτισε το Αγοράκι του και το ονόμασε Γεώργιο. Νουνός ήταν η Αθηνά και ο Αθανάσιος Μπαλαφούτας.

Στις 27/5/2006 το ζεύγος Μανόλη Μάντη και Κέλλυ Χερβατοπούλου βάπτισε, στον Αγιο Γεώργιο στο Καβούρι, το

κοριτσάκι του και το ονόμασε Δάφνη.

Στις 25-6-2006 και στον Ι.Ν. Αγίου Νικολάου Καισαριανής το ζεύγος Γεωργίου και Μιχαήλας Πλάκα, βάφτισε το αγοράκι του και το ονόμασε Νικόλαο.

Na ζήσουν τα Νεοφώτιστα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 3/4/2006 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική η Αικατερίνη Κωστοπούλου χήρα Κων/ντίνου (το γένος Καραγάννη).

Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα (Σπάτα) η Ελένη Δημητρακοπούλου (το γένος Β. Πατερέκα).

Πέθανε στο Μεσολόγγι η Βασιλική Κολτσίδη.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ

Η Μαρία Μούγια πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Η οικογένεια Ιωάννου Απ. Καραγάννη πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Η οικογένεια Θωμά Μαζιά πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Τα μέλη της οικογένειας Ευθυμίου Ι. Βλάχου κατέθεσαν 30 Ευρώ, στη μνήμη της θείας τους Μαγδαληνής Ε. Βλάχου.

Ο Γιώργος και η Ιωάννα Μαρκοπούλου κατέθεσαν 30 Ευρώ στη μνήμη της Μαγδαληνής Ε. Βλάχου.

Η Βασιλική Σ. Σκούφια κατέθεσε 20 Ευρώ στη μνήμη της Μαγδαληνής Ε. Βλάχου.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Μούγια Μαρία	100
Σγάγιας Δημ. Κ.	30
Ευρώ	100

Παλιομήτρος Ιωάν.	25
Αγγελή-Μπαλαφούτα	
Μαγδαληνή	

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Η Μαρία Μούγια στη μνήμη Ιωάννου Αντ. Παπακώστα πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Η οικογένεια Δημητρίου Αλπογιάννη στη μνήμη Δημητρίου Πανάγου πρόσφερε το ποσό των 50 Ευρώ.

Ο Ιωάννης Σβούκας πρόσφερε στη μνήμη των γονέων του Αθανασίου και Βασιλικής, το ποσό των 100 Ευρώ.

Ο Κώστας και η Κρυσταλλία Γιάνναρη πρόσφεραν, στη μνήμη της Μαγδαληνής Βλάχου, το ποσό των 50 Δολαρίων.

ΕΥΧΕΣ

Καλή επιτυχία σε όσους διαγωνίστηκαν στις Πανελλήνιες εξετάσεις.

Τους ευχόμαστε καλά αποτέλεσματα τα οποία με χαρά περιμένουμε να τα δημοσιεύσουμε στην Εφημερίδα μας.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Το Γυμνάσιο και Ενιαίο Λύκειο Θέρμου σε πρόσφατους καλλιτεχνικούς αγώνες του Υπουργείου Παιδείας στον Πύργο Ηλείας παρουσίασε με την επιμέλεια του συγχωριανού

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

λόγου μας δεν υπάρχουν τόσα χρήματα. Το Διοικ. Συμβούλιο απεφάσισε την διεξαγωγή εράνου και όρισε τριμελή επιτροπή η οποία θα επισκεφθεί όλους τους επιχειρηματίες. Αξίζει να σημειωθεί ότι όλα τα μεγάλα έργα στο χωριό μας φέρουν την σφραγίδα του ξενιτεμένου Νεχωρίτη, γι' αυτό παρακαλείστε όπως ανταποκριθείτε στο κάλεσμα αυτό του Παπτα-Νίκου για την ολοκλήρωση των ερ-

γασιών στο εκκλησάκι των Αγίων Αποστόλων. Όσοι επιθυμούν να προσφέρουν μπορούν να τηλεφωνήσουν στους συχωριανούς μας κ. Γ. Πανάγον τηλ. 263-9332 και στον κ. Θ. Μαζιά τηλ.. 249-4410.

Ελπίζουμε και ευχόμεθα να σας δούμε όλους την Κυριακή 9 Ιουλίου 2006 στο δείπνο προς τιμήν του Πατρός Γεωργίου Γιάνναρη.

Με Νεχωρίτικη Αγάπη
Το Διοικητικό Συμβούλιο

☆ ☆ ☆

Θέλουμε την υποστήριξη της Εκκλησίας

Στον Εθνικό Κήρυκα της 1/5/2006 διαβάζουμε την παρακάτω επιστολή του συγχωριανού μας Δημ. Μασγάλα.

μάζουν.

Ο κάθε ξενιτεμένος που βρίσκεται εδώ δίνει τη δική του μάχη καθημερινά με σκοπό να διατηρήσει και να σώσει την πίστη του στην Ορθοδοξία, την οικογένεια, την πατρίδα, τα ήθη, τα έθιμα και την ελληνική μας γλώσσα, γιατί οι καιροί είναι δύσκολοι και χαλεποί.

Γ' αυτό μας χρειάζεται και θέλουμε την παρουσία και την υποστήριξη της Εκκλησίας μας.

Θέλουμε ενημέρωση, θέλουμε θεία κηρύγματα με το λόγο του Θεού, διότι είμαστε φτωχοί στην τροφή της Ψυχής μας.

Μήπως η σεβαστή μας Αρχιεπισκοπή με τον άγιο ποιμέναρχη της θα πρέπει να επιστρατεύσει τα στελέχη της και να βοηθήσει περισσότερο το ποιμένιό της;

Στα 50 ολόκληρα αυτά χρόνια, που βρίσκομαι σε αυτή εδώ τη χώρα, ποτέ, μα ποτέ δεν μας επισκέφτηκε εδώ στην ενορία μας ένας ιεροκήρυκας. Οι Ψυχές μας παραμένουν παροικίες από την πνευματική τροφή που θα τους δώσει τη δύναμη να αντέξουν στους πειρασμούς, αλλά και στους δύσκολους καιρούς που περνάμε τα τελευταία χρόνια.

Δυστυχώς η ελληνική γλώσσα δεν υπάρχει στη Θεία Λειτουργία των εκκλησιών μας εδώ στην Αμερική που την έχουν καταργήσει πρώτοι οι μεγάλοι ποιμενάρχες της Εκκλησίας. Η Εκκλησία μας έχει λησμονήσει ότι η επωνυ-

μία της Εκκλησίας μας εδώ στην Αμερική είναι Ελληνορθόδοξος Χριστιανική Εκκλησία και έχει ξεχάσει το θέμα των κατηχητικών για τη νεολαία.

Παρακαλούμε φέτος τον Αγιασμό των Υδάτων, τα Θεοφάνεια, στη Φλόριδα όπου από την αρχή μέχρι το τέλος δεν ακούσαμε ούτε μια λέξη στην Ελληνικά από το σεβασμότατο Αρχιεπίσκοπό μας κ. Δημήτριο. Και το ερώτημά μας είναι τι έχει ο σεβασμότατος Αρχιεπίσκοπός μας να μας απαντήσει;

Μήπως γράφω φέματα; Να ζητήσω συγνώμη ή να προσπαθήσει διά το μέλλον να τακτοποιήσει το θέμα αυτό ο σεβασμότατός μας.

Αυτό και μόνο, μεταξύ των άλλων, με ώθησε σήμερα στη σύνταξη μετ' αγανακτήσεως της παρούσας επιστολής μου και να παρακαλέσω την σεβασμότητά σας, σεβασμότατε, όπως με μια σας εγκύκλιο να υπενθυμίσετε στους ιερείς των εκκλησιών της Αρχιεπισκοπής σας να χρησιμοποιούν την ελληνική γλώσσα, τη γλώσσα του Ευαγγελίου που είναι μόνο η ελλ

ΑΠΟΦΥΓΗ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΩΝ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ
ΜΕΤΡΑ

Για την προστασία της οικιστικής περιοχής του Νεοχωρίου και την αντιμετώπιση των κατολισθητικών κινήσεων, καθώς επίσης την αποφυγή μελλοντικής επέκτασης των φαινομένων αυτών, που δεν αποκλείεται, αλλά αντίθετα θεωρείται πολύ πιθανή με πρόκληση περαιτέρω ζημιών, προτείνονται ορισμένα μέτρα προστασίας, τα οποία πιστεύεται ότι είναι δυνατόν να περιορίσουν ή και να εξουδετερώσουν τη δράση των παραγόντων εκείνων που ενεργοποιούν το μηχανισμό εκδήλωσης των κατολισθητικών φαινομένων. Τα μέτρα αυτά είναι τα εξής:

ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

- Να κατασκευαστεί στο εσωτερικό του δρόμου στραγγιστήρι σε μήκος που να φθάνει το πρανές ανάντη του Νεκροταφείου και το οποίο θα απάγει τα νερά τόσο της πηγής, όσο και τα νερά που προέρχονται από την υπερχείλιση του Υδραγωγείου, προς τα κατάντη σε φυσικό άξονα απορροής (ρέμα), έτσι, ώστε να αποφεύγεται ο εμποτισμός του εδάφους και να διαβρώνεται το επίχωμα του δρόμου και το νάντη και κατάντη πρανές.

- Να ελεγχθούν τα νερά υπερχείλισης του υπάρχοντος Υδραγωγείου ανάντη, έτσι

ώστε να πάψουν οι διαρροές νερού που εμπλουτίζουν το μανδύα αποσάθρωσης του φλύση στην περιοχή αυτή.

- Να κατασκευαστεί τειχίο συγκράτησης των μαζών και στραγγιστήριο ανάντη του δρόμου και για μήκος όσο το μέτωπο της μεγάλης κατολισθητικής (Θέση 2 του Σχήματος 5-1) -Συκιές- και αυτό των κατολισθητικών κινήσεων (Θέση 3 του Σχήματος 5-1) -Συκιές. Το στραγγιστήριο θα είναι πληρωμένο με διαβαθμισμένο υλικό (αμμοχάλικο) επενδεδυμένο με υδροπερατό υλικό (γεωύφασμα) στην ανάντη πλευρά του και αδιαπέρατο υλικό (γεωμεμβράνη) στην κατάντη πλευρά του, ενώ στον πυθμένα θα υπάρχει σωλήνας για τη συγκέντρωση και απαγωγή των νερών μέσα στην "ποτίστρα"! που έχει κατασκευαστεί στη μάζα της κατολισθητικής και που θα τα οδηγεί στο ρέμα Κλινοβίτης.

- Να κατασκευαστεί τειχίο συγκράτησης των μαζών και τιμέντινο αυλάκι στο εσωτερικό τμήμα του δρόμου και για μήκος περίπου 40μ. Τα νερά θα πρέπει να απάγονται προς κατάντη μέσα στην κοίτη του ρέματος Καλαμίτης.

- Ο τιμέντινος απαγωγής των νερών υπερχείλισης του Υδραγωγείου θα πρέπει να συνεχιστεί προς τα κατάντη μέχρι το ρέμα Καλαμίτης. Επίσης θα πρέπει

να ελεγχθούν τυχόν διαρροές νερού του τσιμεντάλακα στα ανάντη της θέσης 4 -Μαυροσκαμνιές.

ΓΕΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

- Διευθέτηση της ροής με εγκιβωτισμό (τιμέντινα αυλάκια) όλων των ομβρίων υδάτων και των νερών των πηγών (που πρέπει οπωσδήποτε να συγκεντρωθούν), τα οποία συναντώνται στην οικιστική περιοχή, με σκοπό την παροχέτευση τους εκτός αυτής στους φυσικούς άξονες απορροής (παρακείμενα ρέματα). Η διευθέτηση όλων των υδάτων κρίνεται απολύτως αναγκαία, προκειμένου να αποφεύγεται ο εμποτισμός των εδαφικών σχηματισμών, γεγονός που έχει σαν αποτέλεσμα την επί πλέον υποβάθμιση των ήδη μειωμένων γεωμηχανικών παραμέτρων αυτών.

- Απομάκρυνση με τεχνικά έργα των νερών των πηγών αλλά και των ομβρίων του οδικού δικτύου του χωριού που καταλήγουν στις ασταθείς πλαγιές μακρυά απ' αυτές.

- Περιορισμός, κατά το δυνατόν, των ποτιστικών δραστηριοτήτων στους αναβαθμούς με κηπευτικά.

- Απαγόρευση της υλοτόμησης καθώς και διατήρηση και προστασία της σημερινής κατάστασης της βλάστησης στα πρανή του οικισμού.

- Αποφυγή επιπλέον φόρτισης του πρανούς δια της κατασκευής νέων οικιών.

ΑΠΟ ΠΟΤΕ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ (Νεότερα δεδομένα)

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
ταιριέας, μια μελέτη του Ευρυτάνα ερευνητή Ανάργυρου-Γιάννη Μαυρομύτη, που αλλάζει πάρα πολλά από τα μέχρι τώρα γνωστά για τα χωριά των Κραβάρων και φυσικά και για το Νεοχώρι 4.

Η μελέτη αυτή αναφέρεται σε δημοσίευση του κατάστιχου του σαντζακίου των Τρικάλων του έτους 1454/5, δηλαδή 1-2 χρόνια μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης. Το σαντζακίο των Τρικάλων ήταν ενιαία διοικητική και φορολογική περιφέρεια, στην οποία περιλαμβανόταν και η περιοχή της ορεινής Ναυπακτίας, των Κραβάρων. Σ' αυτό το κατάστιχο υπάρχουν λίστες χωριών με αριθμό νοικοκυριών σε κάθε χωριό που ήταν υπόχρεα απόδοσης φόρου στον τούρκο περιφερειάρχη. Σε μια λίστα αναφέρεται το Νεοχώρι με 16 νοικοκυριά και η Αρόχοβα με 23. Απ' ότι γνωρίζω είναι η πρώτη φορά που γίνεται αναφορά στο χωριό μας μαζί με άλλα 63 χωριά στη χρονολογία αυτή. Το εξαιρετικά σημαντικό είναι ότι τα χωριά των Κραβάρων εμφανίζονται υπαρκτά στη Βιζαντινή αυτοκρατορία και δεν είναι κατο-

πινά δημιουργήματα. Για το χωριό μας έχει και την ιδιαίτερη σημασία, γιατί αποδεικνύει ότι τα χωριά των Κραβάρων μεταξύ των οποίων και το δικό μας υπήρχαν από την αρχή της τουρκοκρατίας, ήταν δηλαδή Βιζαντινά. Θα απαιτηθούν περαιτέρω έρευνες και μελέτες για να διθούν απαντήσεις. Ήδη ο ιστοριοδίφης, μελετητής της περιοχής μας και πρόεδρος της Εταιρίας Ναυπακτικών Μελετών Χαραλαμπόπουλος με τον οποίο επικοινώνησα με διαβεβαίωσε ότι αναμένει την πλήρη Τουρκική έκδοση

του κατάστιχου, το οποίο περιέχει και ονόματα κατοίκων, για πλήρη μελέτη, αναγνωρίζοντας ο ίδιος ότι τα νέα στοιχεία ανατρέπουν πολλά από τα μέχρι σήμερα κρατούντα για την περιοχή μας.

Επειδή, τα παραπάνω αναφέρομενα, με εντυπωσίασαν τα παραθέτω για μια πρώτη ενημέρωση και εκτίμηση, εν αναμονή νέων στοιχείων που ενδεχομένως θα αποκρυπταλλώσουν την όλη αλήθεια. Γιατί νομίζω ότι κάθε γνώση για τον τόπο της καταγωγής μας, μας είναι πολύτιμη και χρήσιμη.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

1. Δημ. Φούρλας: Το Νεοχώρι του μύθου και της ιστορίας, Εφημερίδα "Νεοχώριτης" φύλλο 3, 4, 5, 7, 1976, 1978, 1978.

2. Δημ Ντούζος: Νεοχώρι το καμάρι μας, σελ. 33-40, Αθήνα 1993

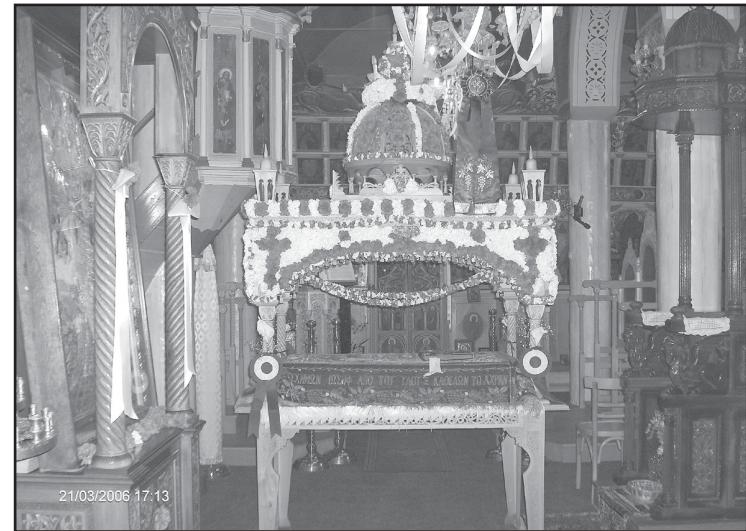
3. Χαρ. Δ. Χαραλαμπόπουλος: Ερημωμένα χωριά της επαρχίας Ναυπακτίας, Ναυπακτικά, ΣΤ σελ. 359-390, 1992-93.

4. Ανάργυρος-Γιάννης Μαυρομύτης: Κράβαρα 1454/5, "Τα Αιτωλικά" τεύχος 5 σελ. 93-102 Δεκέμβριος 2005.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Κι εφέτος συγκεντρωθήκαμε στο χωριό για να γιορτάσουμε το παμπρότερο γεγο-

για πρώτη φορά έλαβαν μέρος και κοπέλες.
Αφού αξιωθήκαμε να σπιώ-

Ο Εφετινός στολισμός του Επιταφίου ήταν ένας από τους καλύτερους του Χωριού μας.

ΦΩΤΟ: Αθανασίου Μασγάλα

νός της Χριστιανοσύνης, την Ανάσταση του Κυρίου.

Τη Μ. Παρασκευή άρχισε από το πρώι με το στόλισμα του Επιταφίου με ιδιαίτερη φροντίδα και κάρη.

Το βράδυ μέσα σε κλίμα Θρησκευτικής κατάνυξης και γαληνής έγινε η περιφορά του Επιταφίου, στην οποία

σουμε το Άχραντο σώμα του Κυρίου, επιστρέψαμε στο ναό έμπλεοι συναισθημάτων δέουσις, ψυχικής αγαπήσασι και ιδιαίτερης τιμής. Είθε και του χρόνου να μας αξιώσει ο Θεός να παρευρεθούμε στο ναό του Χωριού μας για να βιώσουμε και πάλι το θείο γενονός.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤ. ΜΑΣΓΑΛΑ

ΟΡΓΑΝΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ (Ο.Σ.Υ.Ν.)

(Αρχαιρεσίες 9/4/2006)

Για το Κεντρικό Συμβούλιο:

ΤΣΩΤΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Πρόεδρος	Δενδροχωριώτων
ΔΗΜΑΔΑΜΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΗ	Αντιπρόεδρος	Αραχωβιτών
ΤΣΑΝΑΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ	Β' Αντ/εδρος	Τερψιθεατών
ΖΙΑΜΠΑΡΑ ΜΑΡΙΑ	Γεν. Γραμ/τεας	Μηλεωτών
ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Β' Γεν. Γραμ/τέας	Νεοκαστριτών
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ-ΣΕΡΕΤΗ	Ταμίας	Ελευθεριανιτών
ΛΟΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ		

Η Μάρω της θειάς της Φώτινας, κοπέλα σαν τα κρύα τα νερά, μάταια πρόσμενε τα προξενιά. Είχε «καϊκ' στεί» η δόλια στο χωριό και πού να ζυγώσουνε προξενητάδες.

Και σε κάποιους ξενοχωρίτες, που θα 'στελναν τα προξενιά τους, έπεφταν στη μέση οι «καλοθελητάδες» και τους σταμάταγαν:

– Γου πάτε αυτού, ωρέ, να χαντακώστι το ποδί σας; Αυτήνη «δίνει ψωμί στ' κλέφτις»!

– Τι λες, ωρέ; Αλήθεια;...

– Αλήθεια, ψέματα... τι να σου επιώ. Δεν είδα... Αυτά τα πράματα δε γίνουντι στο φόρο!... Έτσι είπαν, έτσι αϊκ' σα, έτσι λέω... Κι έπαιρναν δρόμο οι προξενητάδες. Κι ανέμενε η Μάρω να προσμένει το γαμπρό, που δε φαινόταν. Και μαράζωναν τ' αφράτα της τα κάλλη.

Ο Πιντιλέος ήταν κομμάτι «περασμένος». Είχε «ξεπερδικήσι» τη φαμελιά του κι απόμειναν «δυο κούκοι μανακοί» αυτός κι η Πιντιλένια. Μα κι αυτή του άφησε γεια και χρόνους και «πάει καλλιά τ'» στα κυπαρίσσια απ' κατ' τα ψ'λά». Κι έμεινε ο Πιντιλέος έρημος και μοναχός, μέσα στα τέσσερα τα τοίχια του σπιτιού του.

– Τι κάθισι, ωρέ Πιντιλέο, τον συμβούλευαν οι φίλοι του. Δε βρίσκεις νια φτώχεια να τ' στιφανωθείς...

Δεν τιλεύτει η μαναξιά, Πιντιλέο...

– Σι μένα το λέτι αυτήν απ' το ζάω;...

– Ε, τότι τι κάθισι... Πάρι νια γ'νικούλα να «κάμιτι χωριό».

– Κι ποιά μι παίρνει ιμένα, γέροντα άνθρωπο;

– Ποιά σι παίρνει;... Υπάρχει φτωχολογία, Πιντιλέο απ' θα σ' χώραγαν κι τα πιθαμένα σ', όχι ποιά σι παίρνει!...

Πες ο ένας, πες ο άλλος, στο τέλος τον κατάφεραν.

– Να πάρ' τ' χήρα τ' Βαγγιλιώ, του πρότειναν.

– Δε λέω, καλή είνι νια λάκα φαμιλιά η βλοημένη, αρνήθηκε ο Πιντιλέος. Ιγώ είδα κι έπαθα για να ξιστήσω τη δ' κιά μ' τ'

Ιστορίες πανιές

Το μυστικό του Πιντιλέου

φαμιλιά. Να ξαναμπώ απ' τ' αρχνή; Να βάλω κινούργια ντράβαλα στο κιφάλι μ';... Άσι μή ήσυχο... Την απέρριψε.

Του είπαν για τη Χαρίκλεια τ' Στάθιανας, π' αναπάταγε λιγάκι.

Δεν του άρεσε.

– Τι διάολο τ' ν' απαρίδω να πάω να φορτωθώ; Ας λειπ' κι η συντροφιά τ' κι το καλό τ'.

Νια κι τ' αποφά'σια να παντρευτώ, να πάρω μίνια απ' να τρώγιτι...

«Η μίνια του μύρ'ζι κι η άλλη τ' βρώμα'ε».

Πώς το'φερε η κουβέντα και για τη Μάρω της Φώτινας.

– Αυτή καλή είνι! –Του άρεσε του Πιντιλέου – αλλά...

– Άλλα; Τι αλλά;...

– Να,... έχει αικ'στεί...

– Τι έχει; Αϊκ'στεί; Τι λες, ρε Πιντιλέο;... Από λόγια άλλο καλό. Είδι κανένας τίποτα;

Για ουλνούς μας λένι. Κοσμάκης είνι κι λέει. Θα τ' β'λώσουμι το στόμα; Μπα σι καλό σ'!...

Α' τον να λέει ό,τ' θέλει...

Θα ειπεί, θα ειπεί, θα βαριθεί κι θα πάψει.

Τελικά κάμφθηκαν οι αντιρρήσεις του Πιντιλέου, καθότι η Μάρω ήταν κι... «κόμματος» συν τοις άλλοις και μια καθημερινή, στο ξωκλήσι του ΑιΓαίανη, εν σενώ οικογενειακών κύκλων, «δόξη και τιμή» έγιναν τα στέφανα του Παντελέοντος και της Μαρίας.

Μετά τα στέφανα ο Πιντιλέος πήρε παράμερα τη Μάρω και της εξηγήθηκε σταράτα.

– Τήρα να ιδείς, ό,τ' έκαμις κορίτσι, καλά καμωμένα. Από δω κι πέρα σι θέλω τύπο κι υπογραμμό κι θα πιράσουμι αίτι...

– Τι λες, Πιντιλέο μ'; Αϊκούς τι λέει ο παλιόκοσμος, π' δεν έχει τίποτα άλλο να κάμ' κι κάθιτι κι ξιλθάει τα σπίτια τ' χωριανώ!...

Ιγώ ιτούτουά, κι έδειξε το

μέτωπό της, το 'χω κατακάθαρο!...

Δεν ξέρω... Λέω!... είπε ο Πιντιλέος κι έκοψε την κουβέντα ως εκεί.

Κι η Μάρω στάθηκε βράχος ηθικής και τιμότητας. Τίμησε το στεφάνι της και με το παραπάνω. Δεν ενέδωσε σε καρίμια απ' τις... «Σειρήνες», που βάλθηκαν να την ξελογιάσουν. Μέχρι πού, οι επίδιοξι «καφανταραίοι», απελπισθέντες κατέθεσαν τα όπλα και... έλυσαν την πολιορκία.

Ένας όμως, που άκουγε στο όνομα Χ'στόφορος Βερβερίτσας, δεν το 'βαλε κάτω. Συνέχιζε να την... πολιορκεί στενά, ελπίζοντας στην... «άλωσή» της.

– Πού θα μ' πάει; έλεγε, θα πέσει, τι θα κάμ'.

Όπου πήγαινε η Μάρω, μπροστά ο Χ'στόφορος. Για νερό πήγαινε; Στη βρύση κι ο Χ'στόφορος.

– Ήθιλα ένα νιράκι απ' τα χιράκια σ' τα παχ'λά κι τ' άσπρα, ωρέ Μάρω...

– Να σκύψ' στον κουρύτο κι να πιείς όσο θέλεις, ερχόταν κοφτή και αυστηρή η απάντηση της Μάρως. Πήγαινε για κλαρί στο λόγγο; Μπροστά ο Χ'στόφορος.

– Να σε βοηθήσω να κόψουμι κλαρί; πρότεινε στη Μάρω.

– Κόβω κι μανακή μ', κ'λή δεν είμι! Έχω χέρια...

– Τα γλέπω, ωρέ Μάρω. Τα γλέπω κι μι σφάζ'νι μες στ' να καρδούλα. Κι χιράκια έ'εις κι ποδαράκια έ'εις κι απ' ούλα έ'εις, αλλά τα έ'εις για τον Πιντιλέο μανακά.

Στη βοσκή έβγαζε τα πραματίκια της η Μάρω; Τσοπάνος κι ο Χ'στόφορος, αυτός που δεν ξεκόλλαγε από τα μαγαζά.

– Γλεπ'ς, Μάρω, πώς σμούνι τα ζωντανά μας; της έλεγε με νόημα. Να ιδούμι πότι θ' αποφασίεις να σμίξουμι κι μεις.

– Αυτό να το βγάλεις απ' το μνυαλό σ', τον έκοβε η Μάρω...

Κρύο έκανε; Της ζήταγε να τον ζεστάνει, «γιατί εκείνη η Χ'στοφορίνα είνι μπούζι... Τι τον πάγο ν' αγκαλιάζ'ς τι αυτήνη», της έλεγε.

Έκανε ζέστη; Της ζήταγε δροσιά απ' τη δροσιά της.

Βέβαια όλα αυτά τα υπονούμενα και τα γλυκόλογα την κολάκευαν τη Μάρω, μα πήρε απόφαση να τιμήσει το στεφάνι της και θα το κάνει.

Τόσο πολύ της έγινε ενοχλητικός ο Χ'στόφορος, που αποφάσισε να το ειπεί στον άντρα της.

– Το και το, Πιντιλέο, ο Χ'στόφορος ο Βιρβιτίσας...

– Τι λες, μωρέ, το παλιοτό μαρο!...

Ξάμωσι κι όλας απάν' σ';

– Τι λες, Πιντιλέο; Μπα σε καλό σ'!

Θα τον άφ'να ιγώ να ξαμώσει; Θα τα τσάκαγα τα ξηρά τ', όχι να ξαμώσει κι όλας!...

– Έτσι μπράβο! ησύχασε ικανοποιημένος ο Πιντιλέος. Στο ύψος σ' ισι... Κι ασ' τον αυτόν σι μένα... Έχω ράμματα

για τ' γούνα τ'...

Μια μέρα η Μάρω πήγαινε στο μύλο. «Γεια σ'» μπροστά της ο Χ'στόφορος.

– Για πού το 'βαλες, Μάρω; ρωτάει όλο γλύκα.

– Για το μύλο...

Δεν είπε τίποτα άλλο. Πάει στο σπίτι, αρπάχνει ένα «σομπόλι» στιάρι, που τούχε η γυναίκα του για σπόρο και μια και δυο στο μύλο.

– Καλώς το Χ'στόφορο, τον καλοδέχτηκε ο μυλωνάς, μόλις τον αντίκρυσε στη μπαστά του μύλου. Πώς το 'παθες, μωρέ Χ'στόφορε, κι ήρθης από δω;

– Μ' έστ'λι η γ'ναίκα μ', ν' αλέ'εις λίγο σταράκι για λειτουργίες.

– Να τ' αλέσουμι... Κάτσι πρώτα να ξαλέσω το άλεσμα της Πιντιλένας κι θα το φκιάσουμι κι αυτό. Άλλα, αφού είνι οι κατάρτηση για την παραμούτα της παραμούτας της Μάρως.

– Τι ψ'λο κι τι χοντρό... Άλεσ' το, για να φεύγω.

– Α, μην είσι διαστ'κός...

Θα κάτσουμι, θα πιούμι το ρακί μας, θα κάμουμι τ'ν τσ'γάρα μας, θα ειπούμι κι πέντι κουτσουκέφαλα, θα γυρίσουμι το μύλο, κι απέθαβαν πριν το ταβάνι.

– Τι ψ'λο κι τι χοντρό... Άλεσ' το, για να φεύγω.

– Α, μην είσι διαστ'κός...

Θα κάτσουμι, θα πιούμι το ρακί μας, θα κάμουμι τ'ν τσ'γάρα μας, θα ειπούμι το μύλο, κι απέθαβαν πριν το ταβάν

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Με αισθήματα ανάμεικτα συγκινήσεως, φιλίας και αναμνήσεων σχεδόν εξήντα χρόνων, έρχομαι, έστω και λίγο καθυστερημένα από την επίσκεψή μου –προσκύνημα– στη δεύτερη μικρή και αγαπημένη μου Ιδιαίτερη πατρίδα –γενετέιρα– το Νεχώρι το καλοκαίρι του 2004 έστω και για λίγες ώρες.

Αισθάνομαι υπερήφανος α) που είμαι στην καταγωγή μισός Διπλατανώτης και μισός Νεχωρίτης, καθ' ότι η μητέρα μου ήταν το γένος Γεωργίου Γιαννάκου (Σταθογιώργη), τον θυμούνται ίσως οι πιο ηλικιωμένοι,

β) ότι στο Νεχώρι είχα την τύχη να μαθητεύσω για πολύ λίγο και σε κάποια δύσκολη καμπή της ζωής μου, κοντά στον αείμνηστο και αγαπητό δάσκαλο Χρήστο Παπανικολάου, καθώς και δίπλα σε αληθινούς φίλους και αξιόλογους συμμαθητές μου την άνοιξη του 1946, όταν ο Διπλάτανος δεν είχε δάσκαλο και η ανάγκη μου επεβαίλε να συμπληρώσω τις γνωσίες μου του Δημοτικού Σχολείου, για να διεκδικήσω με πληρεστέρα εφόδια τη μάχη στη ζωή μου, εισαγωγή στο Γυμνάσιο, ανώτερες σπουδές κ.λ.π.

Με ιδιαίτερη ενθύμηση αναφέρω τη συμπαράσταση των συμμαθητών μου και φίλων, την αγάπη που είχε αναπτυχθεί μεταξύ μας, τα παιχνίδια που παίζαμε σε ένα χώρο αν ενθυμούμαι καλά «στα Φουρλεϊκά», καθώς και στην αυλή του αείμνηστου Κώστα Πετράκη, όπως και στην αυλή του Θόδωρου Πατεράκα, αλλά και τις ζαβολιές που η ηλικία και οι συνθήκες επέτρεπαν να διαπράττωμε τότε.

Αναφέρομαι μόνο σε μία από αυτές που ίσως, όσοι, βρίσκονται εν ζωή να θυμούνται την ημέρα της Πρωτομαγιάς.

Ήταν ημέρα βροχερή και ο αείμνηστος δάσκαλός μας δεν επέτρεψε να πάμε κάποια εκδρομή έξω από το χωριό.

Με πρωτοστάτη τον γράφοντα και την συμπαράταξη μερικών ακόμη φίλων, που αγαπούσαν την περιπέτεια και το Μαγιάτικο μεγαλείο της φύσεως, παρά τις εντολές, μετά το μαθητικό συστίο το μεσημέρι (είχαμε τότε και συστία) δραπετεύσαμε και ανηφορήσαμε στους Αγίους Αποστόλους, γυρίζοντας αργά το βράδυ, αλλά δημιουργώντας ανησυχία και αγωνία στους δικούς μας ανθρώπους, γνοείς κ.λ.π.

Την επομένη ο αείμνηστος δάσκαλος μας κάλεσε σε απολογία, όμως όπως πάντα νηφάλιος και μεγαλόψυχος συγχώρεσε την ανυπακού μας και το παράπτωμά μας.

Ίσως η επιστολή μου κουράσει τον αναγνώστη, ζητώ συγγνώμη προς τούτο.

Πριν τελειώσω θέλω από τις σελίδες μέσω του αγαπητού Νεχωρίτη να επικοινωνήσω και να στείλω τους πλέον εγκάρδιους χαιρετισμούς στα εξαδέλφια μου Ευαγγελία Γιαννάκου - Τσίγκα, Βίκη Γιαννάκου - Ντούζο και στον άνδρα της Γρηγόρη, Γιώργο Γιαννάκο που βρίσκονται στο Κλήβελαντ των

Η.Π.Α., στον αξιόλογο επιστήμονα και φίλο μου Παύλο Βλάχο, στον Θόδωρο Πατερέκα, που βρίσκεται επίσης στις Η.Π.Α., στους αδελφούς Γιώργο και Κώστα Γιάνναρη, (με ένα θερμό ευχαριστώ) στους ελαχίστους συγγενείς μου που έμειναν στο Νεχώρι Χρήστο Κρανιά και την γυναίκα του Ζήσω, στην Γιαννούλα Χολέβα, καθώς και σε όλους τους συμμαθητές μου, δεν γνωρίζω πόσοι και ποιοί βρίσκονται στη ζωή (απεύχομαι το αντίθετο) γι' αυτό και δεν τολμώ να αναφέρω ονόματα.

Τέλος εύχομαι χρόνια πολλά στον Νεχωρίτη και τους αναγνώστες του.

Με φιλικά αισθήματα
ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΥΛΩΜΕΝΟΣ
13/3/2006

☆ ☆ ☆

Διαβάζω χρόνια τον ΝΕΧΩΡΙΤΗ, τον ΝΕΧΩΡΙΤΗ!!!

Όχι μια πολιτική ή αθλητική εφημερίδα με επιστολές διαμαρτυρίας, αντίπαραθέσεων και απόψεων των αναγνωστών της.

Εγκαινιάζοντας λοιπόν και εγώ την καινούργια στήλη της εφημερίδας μας θα ήθελα να αναφερθώ σε ορισμένα πράγματα.

Συμφωνώ ότι ορισμένα από τα γραφόμενα του «συγγραφέα» Κ. ΜΑΝΤΗ δεν είναι σωστά, ή απρεπή ακόμη και εσκεμμένα.

Αν συμβαίνει κάτι από αυτά θέλω να τον κατακρίνω «δημόσια», πιστεύω να μην υποπέσει ξανά σε τέτοια λάθη μετά από την συγγραφή τόσων βιβλίων που έχει κάνει.

Διακρίνεται ίσως κάποια πικρία που μπορεί να νιώθει; Ίσως, όμως όπως λέει και ο βιβλιοκρίτης –και συμφωνώ απόλυτα μαζί του– αυτά δεν γράφονται αλλά λέγονται στην γενική συνέλευση του συλλόγου.

Καταγγέλω τον «χρηματοδότη» που δεν φρόντισε να διαβάσει το βιβλίο και τον «τυπογράφο» για τις όποιες μουτζούρες έβαλε για φωτογραφίες. Ο «συγγραφέας» στο επόμενο βιβλίο, πιστεύω να αλλάξει «χρηματοδότη» και «τυπογράφο».

Να με συγχωρήσετε αν είναι λίγο μεγάλη η επιστολή αλλά είναι η πρώτη φορά που γράφω στην εφημερίδα και δικαιούμαι και εγώ λίγο χώρο!!

Υ.Γ. Λόγω του ότι διέκοψα νωρίς το σχολείο και δεν ξέρω αρχαία, ας κρίνουν αυτοί που ξέρουν!!! «Κρινέτωσαν οι επαίσχοις».

Μετά τιμής

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΜΑΝΤΗΣ

☆ ☆ ☆

ΑΠΑΝΤΗΣΗ
ΣΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ ΤΟΥ Κ. ΔΗΜ. ΝΤΟΥΖΟΥ
Στο ΒΙΒΛΙΟ ΜΟΥ
«Η ΠΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ»

Παρ' όλο τον σεβασμό που έχω για τον κ. Ντούζο, είμαι υποχρεωμένος να απαντήσω στην βιβλιοκρισία που κάνει για το βιβλίο μου, στο φύλλο

104/2005 του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

Θα ήθελα να τον ρωτήσω, αφού δεν προμηθεύτηκε το βιβλίο μου από εμένα, που το δέχθητα κατόπιν παραγγελίας, το πήρε από άλλον; ή του δόθηκε από άλλον; για να κάνει κριτική.

1) Αρχίζοντας την κριτική του «επαινεί την προσπάθειά μου (τον ευχαριστώ), αλλά για το υλικό που καταγράφω δεν αναφέρεται.

2) Επισημαίνη «ότι ένας κούκος δεν φέρνει την άνοιξη». Ας γράψουν και άλλοι «κούκοι» για να φέρουν την άνοιξη.

3) Συνεχίζει «ότι για την αντικειμενική συγγραφή τέτοιου βιβλίου, χρειαζόταν η συνεργασία και με άλλα πεπιεραμένα μέλη του Συλλόγου, και τέτοια έχουμε πολλά». Τον ρωτώ, είναι υποχρεωτικό; νομίζω όχι. Κάθε άλλος μπορεί να γράψει, να συμπληρώσῃ και να βελτιώσῃ την έργο του παρουσιάζω εγώ, αφεκτείνοντας την έργο της ομάδας μου.

4) Αναφέρει «σύμφωνα με τον τίτλο, έπρεπε να περιέχει, την ιστορία ίδρυσης του Συλλόγου, τη δράση, τα έργα, συνεστιάσεις, εκδρομές κ.λ.π.». Φαίνεται ότι ο κ. Ντούζος δεν διάβασε επισταμένως το βιβλίό μου. Μα ο περισσότερες σελίδες από τη σελίδα 9 έως 360, τι άλλο καταγράφω, αυτά που τονίζεται στην κριτική του.

5) Στην επισήμανση «ότι έπρεπε να γράψω τη δράση των εκάστοτε Διοικ. Σ/λίων». Αν το έκανε αυτό θα φαινόταν ποιό Δ. Σ/λιο πρόσφερε περισσότερο έργο, και ποιό λιγότερο, και για μένα δεν ήταν η θητικό να το κάνω. Εγώ καταγράφω σε ενότητες το έργο που πραγματοποίησαν τα Δ.Σ., και στη σελίδα 348–360 καταγράφω όλα τα Δ. Σ/λια που διοίκησαν το Συλλόγο από το 1950–2000, και στη σελίδα 361 τονίζω «Αυτά ήταν τα Διοικ. Σ/λια που πραγματοποίησαν αυτό το μεγάλο έργο.

6) Γράφει «ογκώδες» το βιβλίο μου, γιατί; υπάρχει συγγραφική δεοντολογία που να επιτρέπει να μην εκδίδονται ογκώδη βιβλία.

7) Κάνει κριτική γιατί αναφέρομαι στον αδελφό Σύλλογο Αμερικής. Απλώς καταγράφω, τί κείμενα δημοσιεύτηκαν στον ΝΕΧΩΡΙΤΗ για το έργο και τη δραστηριότητα του άνω Συλλόγου, όπως επίσης καταγράφω την έργα της ομάδας μου στη σελίδα 361 τονίζω «Αυτά ήταν τα Διοικ. Σ/λια που πραγματοποίησαν αυτό το μεγάλο έργο.

8) Οσο ότι «οι φωτογραφίες είναι σκέτες μουντζούρες». Δυστυχώς δεν είχα την οικονομική δυνατότητα να τις παρουσιάσω καλύτερα και συγχρόνως θα επιβάρυνα το κόστος του βιβλίου.

Δηλώνω δε ότι η εργασία αυτή που έκανα είναι ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ.

Στις ειδικές παρατηρήσεις του «1-2 και 3» «πολυλογία - περιπτολογία κλπ. απαντώ, αν διάβαζε τον προλογό μου παρ. 5 που γράφω: «Ότι δεν κατέχω ιστορικές και συγγραφικές γνώσεις, και ότι ίσως και συντακτικά και άλλα λάθη να υπάρχουν (και μετά την διόρθωση), και ζητώ την επιείκεια κάθε αναγνώστη». Ο κ. Ντούζος δεν δέχτηκε την επιείκεια.

Στην παρ. 4 αναφέρει «ασαφής η αναφορά μου για την κρίση του 1955. Μα στη σελ. 317 και λίγο 318 κάνω εκτενή αναφορά, δεν χρειαζόταν περισσότερα, εγίναν εκλογές, εξελέγη ο κ. Ντούζος Πρόεδρος, και ο Σύλλογος συνέχισε την πορεία του.

Στην παρ. 5 αναφέρει «ότι την πρόταση αλλαγής της επωνυμίας του Συλλόγου οι εδώ ξεπέρασε τα εσκαμένα, χρηματοδότης ήμουν εγώ ο ίδιος, από τη μικρή σύνταξη μου, όταν περίσσευσε κάποιο ποσό, το διέθετα για την εκτύπωση λίγων λίγων αντιτύπων, ανάλο